

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 97/2016-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Advokátskou kanceláriou ius aegis s. r. o., Ferienčíkova 7, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Radoslav Zigo, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31 K 58/2014 z 24. septembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti [REDACTED], o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. novembra 2015 osobne do podateľne doručená sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED]

██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31 K 58/2014 z 24. septembra 2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je ako veriteľ účastníkom konkurzného konania vedeného na majetok spoločnosti ██████████ ██████████, ██████████ (ďalej len „úpadca“). Keďže sťažovateľ považoval všetky 4 uznesenia prijaté na opakovanej prvej schôdzi veriteľov úpadcu konanej 27. júla 2015 za nezákonné, voči predmetným uzneseniam uplatnil ako navrhovateľ vo 4. rade odôvodnené námietky, resp. sa pripojil k odôvodneným námietkam ďalších štyroch veriteľov. Okresný súd Košice I napadnutým rozhodnutím návrhy veriteľov na zrušenie všetkých 4 uznesení prijatých na opakovanej prvej schôdzi veriteľov úpadcu zamietol.

Sťažovateľ v rámci odôvodnenia svojej sťažnosti uviedol:

«... Na základe uvedených skutočností mal Sťažovateľ za to, že veriteľ ██████████ ██████████ nemôže byť volená za člena veriteľského výboru. Rovnako bolo podľa názoru Sťažovateľa zrejmé, že pri hlasovaní o členoch veriteľského výboru nemôžu byť veriteľovi ██████████ za žiadnych okolností priznané hlasovacie práva v rozsahu 166 176 852,24 hlasov.

... Sťažovateľ Okresnému súdu Košice I opätovne poukázal na skutočnosť, že (i) pohľadávka ██████████ bola v zákonnej lehote účinne popretá viacerými veriteľmi čo do výšky, čo do právneho dôvodu, čo do poradia a čo do zabezpečenia, (ii) pohľadávka ██████████ nebola do dnešného dňa uznaná Správcom so súhlasom popierajúcich veriteľov, a to ani len čo do právneho dôvodu, (iii) do dnešného dňa nebolo vydané rozhodnutie o žalobe ██████████, v zmysle ktorého by sa predmetná pohľadávka považovala za zistenú aspoň čo do právneho dôvodu. Podľa názoru sťažovateľa bolo teda zrejmé, že ██████████ nemala v zmysle zákona postavenie zisteného nezabezpečeného veriteľa.

... *Spornosť priznania hlasovacích práv veriteľovi [REDAKOVANÉ] spočívala podľa názoru Sťažovateľa tiež v tom, že existujú dôvodné pochybnosti, že Správca neaktualizoval zoznam prihlásených pohľadávok a neskúmal výšku prihlásenej pohľadávky veriteľa [REDAKOVANÉ] ku dňu konania tejto opakovanej prvej schôdze. Správca doteraz nepotvrdil, že pohľadávku veriteľa [REDAKOVANÉ] skúmal aj v intenciách poistenej zmluvy uzavretej so spoločnosťou [REDAKOVANÉ] a v intenciách českého zákona o poistnej zmluve. ...*

... *Okresný súd Košice I sa totiž v odôvodnení vôbec nevyrovnal okrem iného s argumentáciu Sťažovateľa, v zmysle ktorej rozhodnutie súdu o priznaní hlasovacích práv podľa § 32a ZKR v prospech popretého zabezpečeného veriteľa... možno aplikovať výlučne pri hlasovaniach o „všeobecných“ otázkach podľa § 35 ods. 4 ZKR, avšak pri hlasovaní o členoch veriteľského výboru nezakladá takéto rozhodnutie súdu vydané podľa § 32a ZKR popretému veriteľovi právo hlasovať. ...*

... *Sťažovateľ ako jeden z dôvodov na zrušenie uznesenia č. 1, uznesenia č. 2 a uznesenia č. 3 a uzneseniu č. 4 opakovanej prvej schôdze veriteľov Úpadcu uplatnil nezákonnosť zvolania prvej opakovanej schôdze veriteľov. ...*

... *V posudzovanom prípade súd uznesením sp zn. 31K58/2014-4692 zo dňa 8. júna 2015 zverejneným v obchodnom vestníku zo dňa 15. júna 2015 zrušil všetky uznesenia prvej schôdze veriteľov uskutočnenej dňa 25. mája 2015 a uložil Správcovi, aby „opätovne zvolal 1.schôdzu veriteľov v lehote 10 pracovných dní odo dňa zverejnenia tohto uznesenia v Obchodnom vestníku“. Za deň zverejnenia tohto uznesenia sa v zmysle 199 ZKR považuje deň 16. jún 2015.*

... *Správca však zvolal opakovanú prvú schôdzu veriteľov až na deň 27. júl 2015. ...*

... *Správca mal pri zvolávaní prvej opakovanej schôdze veriteľov primerane aplikovať lehoty uvedené v § 34 ods. 2 ZKR, a teda opakovaná prvá schôdza veriteľov sa mala konať nie skôr ako 20 dní a nie neskôr ako 30 dní od zverejnenia uznesenia Okresného súdu Košice I sp zn. 31K58/2014-4692 zo dňa 8. júna 2015 v obchodnom vestníku (t.j. dňa 16. júna 2015). ...*

... *Sťažovateľ ako jeden z dôvodov na zrušenie uznesenia č. 1, uznesenia č. 2 a uznesenia č. 3 a uzneseniu č. 4 opakovanej prvej schôdze veriteľov úpadcu uviedol nezákonný postup Správcu pri vedení opakovanej prvej schôdzy veriteľov.*

... V rámci tohto dôvodu Sťažovateľ poukázal okrem iného na skutočnosť, že Správca na opakovanej prvej schôdzi veriteľov nezodpovedal otázky prítomných veriteľov, pričom išlo aj o otázky týkajúce sa zákonnosti výkonu hlasovacích práv prítomných veriteľov a súčasne neoprávnene veriteľom neposkytol informácie, ktoré boli podstatné pre ich rozhodovanie pri hlasovaní o jednotlivých otázkach. ...

... V rámci tohto dôvodu Sťažovateľ poukázal tiež na skutočnosť, že správca postupoval diskriminačne, keď umožnil ústne predniesť otázky iba niektorým veriteľom a zvyšným veriteľom túto možnosť odoprel a umožnil im len písomne predložiť svoje otázky (bez toho, aby sa s nimi mohli oboznámiť pred hlasovaním ostatní veritelia). ...

... Sťažovateľ ako jeden z dôvodov na zrušenie uznesenia č. 1, uznesenia č. 2 a uznesenia č. 3 a uznesenia č. 4 opakovanej prvej schôdze veriteľov Úpadcu uviedol účasť neoprávnených osôb na opakovanej prvej schôdzi veriteľov. ...

... Keďže pán [REDACTED], pán [REDACTED] ani pán [REDACTED], nie sú členmi štatutárneho organu veriteľa [REDACTED], Správca umožnil dotknutím pánom účasť na schôdzi napriek skutočnosti, že v ich prípade neboli splnené podmienky na prezentáciu stanovené samotným Správcom. Pán [REDACTED], pán [REDACTED] a pán [REDACTED] sa opakovanej prvej schôdze veriteľov zúčastnili neoprávnene a z uvedeného dôvodu sú všetky hlasovania uskutočnené na opakovanej prvej schôdzi veriteľov ako aj všetky ňou prijaté uznesenia nezákonné. ...

... Sťažovateľ upozornil Okresný súd Košice I na skutočnosť, že v oznámení o zvolaní schôdze publikovanom v obchodnom vestníku zo dňa 25. júna 2014 správca uviedol, že pri prezentácii bude od veriteľov – právnických osôb požadovať „aktuálny výpis z obchodného registra, nie starší ako tri mesiace, spolu s dokladom totožnosti príslušného člena štatutárneho orgánu“. ...

... Pán [REDACTED] však pri prezentácii nepredložil aktuálny výpis z obchodného registra spoločnosti [REDACTED]... [REDACTED] sa opakovanej prvej schôdze veriteľov zúčastnil neoprávnene a z uvedeného dôvodu sú všetky hlasovania uskutočnené na opakovanej prvej schôdzi veriteľov ako aj všetky ňou prijaté uznesenia nezákonné.»

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo Sťažovateľa zaručené v čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 a 3 Ústavy, právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na majetok v zmysle čl. 1 Dodatkového protokolu Uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn. 31K/58/2014-6368 zo dňa 24. septembra 2015 porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky Uznesenie Okresného súdu Košice I sp.zn. 31K/58/2014-6368 zo dňa 24. septembra 2015 v celom rozsahu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Okresný súd Košice I je povinný nahradiť trovy konania Sťažovateľa vo výške 355,73 € na účet jeho právneho zástupcu advokátskej kancelárie ius aegis s.r.o. [REDACTED], a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť

k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré stanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ v petite sťažnosti namieta porušenie svojich základných práv napadnutým uznesením Okresného súdu Košice I, ktorým boli zamietnuté jeho návrhy na zrušenie jednotlivých uznesení prijatých na opakovanej prvej schôdzi veriteľov úpadcu.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 dohovoru) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní.

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaniach, ktoré im predchádzali, alebo samotných rozhodnutiach došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmavania vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody

(I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00) a tiež by mali za následok porušenie niektorého z princípov spravodlivého procesu, ktoré neboli napravené v inštančnom (opravnom) postupe všeobecných súdov.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ústavný súd argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybníť ústavnú udržateľnosť záverov Okresného súdu Košice I. Ústavný súd nezistil, že by Okresným súdom Košice I aplikovaný postup pri zistení a hodnotení skutkového stavu veci a pri ustálení právnych záverov mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do napadnutého rozhodnutia v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy. Ústavný súd nezistil, že by napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Košice I bolo svojvoľné alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobené v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnené. Pokiaľ ide o povinnosť Okresného súdu Košice I odôvodniť svoje rozhodnutie, tak ústavný súd konštatuje, že tejto povinnosti nezodpovedá povinnosť vysporiadať sa s každým argumentom strany a dať naň podrobnú a vyčerpávajúcu odpoveď.

Okresný súd Košice I v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza:

„K námietke týkajúcej sa nezákonného vedenia opakovanej schôdze veriteľov z dôvodu umožnenia účasti viacerých osôb konajúcich za / menom veriteľa – [REDACTED]... súd uvádza, že totožnosť osôb prítomných na opakovanej prvej schôdzi veriteľov bola správcom konkurznej podstaty riadne zistená, ako to vyplýva z prezenčnej listiny... a účasť týchto osôb správca na opakovanej prvej schôdzi povolil. ... Z prezenčnej listiny z opakovanej prvej schôdze veriteľov vyplýva, že opakovanej prvej schôdze veriteľov sa za veriteľa – [REDACTED] zúčastnili celkovo 4 osoby, z ktorých jedna osoba na základe plnej moci a tri na základe poverenia. Súd opätovne poukazuje na to, že totožnosť týchto osôb bola správcom konkurznej podstaty riadne zistená, účasť týchto osôb správca na opakovanej prvej schôdzi povolil.

K námietke veriteľov týkajúcej sa zmeny programu opakovanej prvej schôdze veriteľov konanej dňa 27.07.2015 v porovnaní s prvou schôdzou veriteľov konanou dňa 25.05.2015 súd uvádza, že správca konkurznej podstaty vedie schôdzu veriteľov. Je na správcovi konkurznej podstaty, aký program bude mať predmetná schôdza veriteľov,

pričom povinnosťou správcu je dodržať jedine obligatórne body programu vyplývajúce zo ZKR... Ako vyplýva zo zápisnice z opakovanej prvej schôdze veriteľov, správca postupoval tak, ako mu to určuje zákon. V rámci programu opakovanej prvej schôdze veriteľov boli zahrnuté dva obligatórne body programu, ktoré sú vyžadované ZKR. Samotná zmena týkajúca sa vynechania bodu Rôzne z programu opakovanej prvej schôdze veriteľov nemala žiaden vplyv na zákonný priebeh schôdze a zákonnosť na nej prijatých unesení.

K námietkam veriteľov týkajúcich sa neprednesenia celej správy o činnosti správcu a o stave konkurzného konania súd uvádza, že správca konkurznej podstaty zaradil do programu opakovanej schôdze veriteľov aj bod Správa o činnosti správcu a o stave konkurzného konania a poukazuje na to, že je na správcovi konkurznej podstaty v akom rozsahu a akým spôsobom vyplní uvedený bod programu. Súd opätovne poukazuje na to, že prednesenie správy o činnosti správcu a o stave konkurzného konania nemá žiaden vplyv na zákonnosť na nej prijatých unesení. ...

K námietke nezákonného zvolania opakovanej schôdze veriteľov súd uvádza, dňa 08.06.2015 bolo tunajším súdom vydané uznesenie č. k. 31K/58/2014-4692, ktorým tunajší súd uložil správcovi povinnosť, aby... opätovne zvolal 1.schôzdu veriteľov v lehote 10 pracovných dní odo dňa zverejnenia tohto uznesenia v Obchodnom vestníku. Predmetné uznesenie bolo uverejnené v Obchodnom vestníku č. 112/2015 zo dňa 15.06.2015. Správca v zmysle uvedeného zvolal opakovanú prvú schôzdu veriteľov na deň 27.07.2015, zverejnením oznámenia o zvolaní schôdze veriteľov v Obchodnom vestníku č. 120/2015 zo dňa 25.06.2015, čím si splnil povinnosť uloženú mu tunajším súdom.

K námietke týkajúcej sa rozporu prijatých unesení týkajúcich sa voľby členov veriteľského výboru s ust. § 37 ods. 2 ZKR ohľadne umožnenia hlasovať aj veriteľovi č. 137 súd uvádza, že tým, že zabezpečená pohľadávka veriteľa č. 137 bola účinne popretá iným veriteľom, v zmysle ust. § 37 ods. 2 ZKR sa nepovažuje za zistenú zabezpečenú pohľadávku, teda zabezpečovacie právo a poradie tohto veriteľa nebolo zistené a tým, že súd tomuto veriteľovi priznal hlasovacie práva na schôdzi veriteľov, predseda schôdze postupoval v súlade s ust. § 37 ods. 2 ZKR...

... Správca teda, podľa názoru súdu, správne postupoval, ak priznal tomuto veriteľovi hlasovacie právo v danej výške a to s poukazom na to, že v čase konania tejto schôdze veriteľov účinným popretím zabezpečenej pohľadávky veriteľmi a čiastočne i správcom,

nedošlo k zisteniu zabezpečenej pohľadávky tohto veriteľa a zároveň tomuto veriteľovi súd priznal hlasovacie práva a ďalšie práva spojené s popretou pohľadávkou v danej výške.

K porušeniu viacerých povinností správcu v súvislosti so zistením aktuálnej výšky prihlásenej pohľadávky jedného z veriteľov súd uvádza, že rozsah hlasovacieho práva určí správca, pričom vychádza zo zistenej sumy zabezpečenej pohľadávky a hodnoty majetku uvedenej v súpise majetku podstát. “

Skutočnosť, že sťažovateľ sa s názorom Okresného súdu Košice I nestotožňuje, nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (napr. II. ÚS 3/97, I. ÚS 181/2014) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

Ústavný súd vzhľadom na uvedené skutočnosti nedospel k názoru, že by napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Košice I bolo možné kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak nezlučiteľné s označenými článkami ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu, a preto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2016